

ήμερος

ήμερος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. ήμερος], ήμερος. **1.** που είναι πράος, ήσυχος, μαλακός, που δεν προκαλεί προβλήματα με την επιθετικότητά του: «ήμερος άνθρωπος || ήμερο σκυλί». **2.** (για φυτά) που καλλιεργούνται από τον άνθρωπο: «ήμερα χόρτα».

- ήρθαν τ' άγρια να διώξουν τα ήμερα, βλ. λ. [άγριος](#).

- της αρκούδας άμα βγάλεις το χαλκά, βλέπεις αν είναι ήμερη ή άγρια, βλ. λ. [αρκούδα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας